

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 2. De consuetudine Græcorum non adhibendi honestas mulieres ad conuiuia virorum. Illustratus locus es Eunucho Terentij: itemq[ue] locus Ciceronis è libro primo in Vorrem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

fuisse, quod & ipse Olympia vicisset, & pater: veteres enim illos, non certaminum, aut victoriarum, sed legum & institutorum, in iudicando habuisse rationem. Andocidis verba si quis requirit, hæc sunt: *Ἀναμνηστέον ἔστι τὰς παλαιότητας, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν. οἵτινες ἐπέστειλαν Κίμωνα διὰ παρομοίαν, ὅτι τῆ ἀδελφῆ τῆ ἑαυτοῦ ἐφύλαξε. καίτοι ἔμνον αὐτὸς Ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Μιλτιάδης. ἀλλ' ὁμοίως ἔδεν ἀπολογίζοιτο τὰς νίκας, ὅτι ἐν τῆ ἀγῶνι ἀλλ' ἐν τῆ ἐπιτηδεύματι, ἐνεργῶν αὐτῶν.* in vulgatis tamē libris *Κόνωνα*, non *Κίμωνα* legimus: quod mendum esse librariorum puto. ab aliis enim omnibus Cimonem vocari video. Neque pigebit emendare locum quendam è libro sexto Valerij Maximi, ubi de hoc ipso Cimone ita scriptum est: *Cimonis verò cuncta eunabula opinione stultitia fuerunt referta. eiusdem stultitia imperia salutaria Athenienses senserunt.* Ego autem non dubito, quin vox, *stultitia*, è posteriori loco delenda sit. Cimonis enim, non stultitiæ, dicit imperia Atheniensibus salutaria fuisse.

De consuetudine Græcorum non adhibendi honestas mulieres ad conuiuia virorum. Illustratus locus ex Eumacho Terentij: itemq; locus Ciceronis è libro primo in Verrem.

CAPVT II.

IN conuiujs liberius & hilarius ferè loqui homines solent: neque quisquam ita seuerus est, qui non inter vinum & epulas tum iocetur interdum ipse, tum libenter iocantes alios audiat. fieri autem vix potest, quin vacuo & soluto animo iocantibus non nunquam parum verecundum aliquid excidat: quodque si alibi diceretur, reprehensione merita non careret. quocirca prudenter olim Græcorum consuetudo muliebrem

sexum

Sexum à conuiuio amouerat: neque vlla in viro-
 rum symposiis accubebat mulier, nisi quæ quiduis non
 audire modò, verumetiam perpeti posset. videbant
 enim alioqui fore, vt aut matronalem virginamve
 pudorem libertas iocantium offenderet, aut iocandi li-
 bertatem illius habita ratio retardaret. Inde igitur est,
 quòd cum apud Terentium Thraso introduci iussisset
 in conuiuium Pamphilam, indignata Thais, minimè,
 inquit, gentium. In conuiuium tu illam? quòd enim
 suis integram eam ac pudicam reddere ac restituere
 cupiebat, vix id consequi posse videbatur, si hoc, quod
 postulabat miles, passa esset. Ex eadem etiam consue-
 tudine intelligendum est id quod apud Ciceronem li-
 bro primo accusationis legitur. *Posteaquam satis calere*
res Rubrio visa est: Quaso, inquit, Philodame, cur ad nos
filiam tuam non intrò vocari iubes? homo, qui & summa
grauitate, & iam id ætatis, & parens esset, obstupuit homi-
nis improbi dicto. Instare Rubrius. tum ille, vt aliquid respon-
derei, negauit, moris esse Græcorum, vt in conuiuio viro-
rum accumberent mulieres. hic tuus alius ex alia parte. Enimue-
ro ferendum hoc non est. vocetur mulier. & simul seruis suis
Rubrius, vt ianuam clauderent, & ipsi ad fores assisterent,
imperat. Quod vbi ille intellexit, id agi, atque id parari, vt
filie sue vis afferretur, seruos suos ad se vocat: his imperat,
vt seipsum negligent, filiam defendant. Nam quod non
nullos ceteroqui non ineruditos homines opinari vi-
deo, id tum à Philodamo pro tempore confictum esse:
quantopere in eo fallantur, vel de his, quæ subiciam,
nobilissimis oratoris Isæi, quem veteres Demosthenicæ
in dicendo facultatis fontem vocarunt, verbis cogno-
sci potest. ita enim loquitur in oratione, qua de Pyr-
rii cuiusdam hereditate contenditur. Καίτοι ἐδὴ πῶρ ἐπὶ
γαμετῆς γυναικὸς ἐδὲ τίς ἂν κωμιάζεν τολμήσειεν, ἐξ αὐτῆς γαμεταὶ
γυναῖ-

Micretia
 Lectio
 LIII
 28

γυναικίς ἐρχομαι μὲν ἄνδρῶν ὅππῃ τὰ δειπνα, ἐδὲ τῶν
 δειπνῶν ἀξίωσι μὲν ἄλλοτριῶν, καὶ ταῦτα μὲν ὅππῃ γυναικίς
 Romani autem innuptas modo virgines, quod quibus
 dem sciam, à conuiuio amouebant: quod hæc Varro-
 nis verba ostendunt: *Virgo de conuiuio abdicatur id est*
quod maiores nostri virginis acerba aures Veneris vocant
imbui noluerunt.

Euripidus locus in Medea correctus & declaratus.

CAPVT III.

I NTERPOSITA iurifurandi religio in obserua-
 tionibus conuentionibus homines plerunque diligentius
 res facit, quanquam enim boni viri est fidem seruare
 etiam nullo eiusmodi vinculo alligatam: contingit
 tamen videmus, vt sæpe causam aliquam reperiant,
 qui ea quæ recesserunt, præstare nolunt: cum in
 quæ affirmatè quasi deo teste promissa sunt, nemo
 facere, nisi planè impius, solear. itaque prudenter
 callidè apud Euripidem Medea, cum Ægeus tutam
 apud se hospitium fore proficississet, non temerè tamen
 ei statim fidem habere vult: sed illud ipsum iureiuran-
 do sibi confirmari petit. quod cum ille miraretur, qua-
 reretque ex ea, an non sibi fideret: ita vafra & astuta
 mulier respondens inducitur:

Πέποιδα. Πελίς δ' ἐχθρός ἐστὶ μοι δόμου,
 Κρέωντε. τέτοις δ' ὀφείλοισι μὲν ζυγείε,
 Λυγισί εἰ μεθίς αὐτῶν γαίης ἐμῆ.
 Λόγοις δ' συμβάς, καὶ θεῶν ἀνάμοτος,
 Φίλοι αὖ, καὶ ἀπικρυκόμεσσι
 Οὐκ αὖ πείθοιο. τὰ μὲν γὰρ ἀδελφῆ,
 Τοῖς δ' ὀλέβος ὄσσι, καὶ ἐξέμου πρῶτονικός.

qui quidem versus & aliquot locis deprauati vulgò le-
 guntur, & à Scholiaste, mea quidem sententia, non in-
 telliguntur.